

“Παιδί μου, γιατί μικροψυχείς; Δεν σου είπα ότι εγώ είμαι κοντά σας;”

/ [Αγιορείτικα](#)

Διήγηση Ιερομονάχου, π. Χαραλάμπους Διονυσιάτη, υποτακτικού του Γέροντα Ιωσήφ Ησυχαστή

“Άλλοτε πάλιν έπεσα σε κάτι μεγάλους πειρασμούς. Στην δυσκολία μου πάνω, αναλογίστηκα: ‘Αχ, πού είσαι Γέροντά μου, να ακουμπήσω πάνω σου, στην ανάγκη μου’;

Τότε ακούω αισθητά μια γνωστή φωνή· ήταν η γλυκειά φωνή του Γέροντά μου:

– Παιδί μου, γιατί μικροψυχείς; Δεν σου είπα ότι εγώ είμαι κοντά σας;

Κοιτάζω και βλέπω με τα αισθητά μου μάτια του σώματος μου, το άγιον του πρόσωπο ολόλαμπρο.

Σαν βγήκε όμως από την πόρταν, αμέσως εξαφανίστηκε. Τότε σαν τρελός βγαίνω έξω μέσα στην νύχτα και φωνάζω απεγνωσμένα:

– Γέροντά-Γέροντα. Γέροντά μου Ιωσήφ πού είσαι; Έλα μη φεύγεις.

Ε, μόνο που δεν νόμιζε τελικά ο Γερο-Αρσένιος ότι κάτι έπαθα και... μου 'στριψε, όταν με άκουσε. Ωστόσο και πάλιν μου 'δωσε τόσην δύναμιν η παρουσία του, ώστε με την ευχή του, ξεπεράστηκαν όλοι εκείνοι οι φοβεροί πειρασμοί".

Από το βιβλίο του Μοναχού Ιωσήφ Διονυσιάτη, "Ιερομόναχος Χαράλαμπος Διονυσιάτης, Ο διδάσκαλος της νοεράς προσευχής".